

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 59/2014-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. januára 2014 predbežne prerokoval sťažnosť G. P., M., zastúpeného advokátom JUDr. Jaroslavom Klátikom, PhD., Havranské 11, Banská Bystrica, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Východ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť G. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2013 (po doplnení 20. novembra 2013) doručená sťažnosť G. P. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Východ (ďalej len „úrad inšpekčnej služby“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že od 8. decembra 2008 je stíhaný vyšetrovateľom úradu inšpekčnej služby, ale aj po uplynutí takej dlhej doby sa jeho trestná vec nachádza stále v štádiu prípravného konania. Podľa jeho názoru prieskumy v konaní sú zapríčinené „neefektívnou, nesprávnou, neodbornou, nedôslednou a nesústredenou činnosťou vyšetrovateľa“. Sťažovateľ ďalej dodal, že jeho trestná vec nie je ani skutkovo, ani právne zložitá a nie je takého charakteru, ktorý by bránil vyšetrovateľovi ukončiť ju bez zbytočných prieskumov, o to viac, že sťažovateľ je toho názoru, že dôvody na jeho trestné stíhanie nie sú a ani neboli dané.

V ďalšej časti sťažnosti v bodoch II až VII sťažovateľ poukázal na niektoré momenty trestného stíhania, ktoré však ako námietku o porušení konkrétneho práva alebo slobody nepremietol do petitu sťažnosti. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť uznesenia o vznesení obvinenia, nezákonnosť zadržania a následnej väzby, nezákonnosť použitia informačno-technických prostriedkov, nepoužiteľnosť obrazovo-zvukových záznamov z dôvodu nezabezpečenia prekladu ich obsahu do slovenského jazyka, sprístupnenie obsahu spisu s utajovanými listinami neoprávneným osobám a nedostatočné zistenie skutkového stavu.

Vo zvyšnej časti sťažnosti sťažovateľ upriamil pozornosť na prieskumy v postupe orgánov prípravného konania. Namietal neefektívnu činnosť vyšetrovateľa úradu inšpekčnej služby a doplnil, že na prieskumoch v konaní sa podieľal aj dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov (ďalej len „okresná prokuratúra“). Sťažovateľ taktiež poukázal na to, že v danej trestnej veci už bola podaná obžaloba, ktorú však Okresný súd Trebišov (ďalej len „okresný súd“) odmietol a vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania. Proti tomuto

uznesení podal prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) tak, že ju zamietol. Sťažovateľ vyslovil názor, že v prípade, ak by bola v tejto veci naňho podaná kvalifikovaná obžaloba, nemuselo by dochádzať k zbytočným priet'ahom. Podľa názoru sťažovateľa priebeh prípravného konania nesignalizuje, aby postup orgánov činných v trestnom konaní smeroval k odstráneniu stavu právnej neistoty, v ktorom sa dosiaľ nachádza.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v záujme ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietal priet'ahy v trestnom konaní použitím týchto právnych prostriedkov, ktoré k sťažnosti pripojil:

„Sťažnosť na priet'ahy (nečinnosť) v konaní zo dňa 29. 09. 2012, adresovaná na Okresný súd Trebišov...“

Sťažnosť na priet'ahy (nečinnosť) v konaní zo dňa 29. 09. 2012, adresovaná na Okresnú prokuratúru Trebišov...“

Sťažnosť na priet'ahy (nečinnosť) v konaní zo dňa 02. 11. 2012, adresovaná na Krajský súd v Košiciach...“

Námietka na neefektívnu a nesprávnu činnosť orgánov prípravného konania zo dňa 02. 05. 2013, adresovaná JUDr. Jane Dubovcovej, verejnej ochrankyni práv...“

Opakovaná sťažnosť na priet'ahy v konaní (nečinnosť a neefektívnu činnosť) zo dňa 02. 05. 2013, adresovaná na odbor inšpekčnej služby východ úradu inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky...“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil, že postupom úradu inšpekčnej služby v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby úradu inšpekčnej služby prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

Podaním označeným ako „*Dodatok k ústavnej sťažnosti datovanej dňa 25. 07. 2013 a doručenej ústavnému súdu Slovenskej republiky dňa 30. 07. 2013*“ (ďalej len „doplnenie sťažnosti“) doručeným ústavnému súdu 20. novembra 2013 sťažovateľ opätovne poukázal na zdlhavosť vyšetrovania v jeho trestnej veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sanavrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Okrem všeobecných náležitostí podľa § 20 zákona o ústavnom súde sťažnosť musí obsahovať aj náležitosti podľa § 50 citovaného zákona, medzi ktoré nevyhnutne patrí aj označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomoci je v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazané na splnenie viacerých formálnych a obsahových náležitostí. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (obdobne III. ÚS 41/07, III. ÚS 248/08, IV. ÚS 138/08).

Ústavný súd konštatuje, že v danej veci sťažovateľ namietal prierahy v postupe orgánov činných v trestnom konaní, teda postup vyšetrovateľa, ale aj dozorujúcej prokuratúry.

V petite sťažnosti sťažovateľ ako porušovateľa svojich práv označil len úrad inšpekčnej služby, aj keď v dôvodoch sťažnosti výslovne uviedol: *„Dozorujúci prokurátor v konaní vedenom pod spisovou značkou 1 Pv 62/12, podľa môjho názoru, svojou neefektívnou, nesústredenou a neodbornou činnosťou priamo zapríčinil prierah v konaní v tom, že podal nekvalifikovanú obžalobu, čo mu Okresný súd Trebišov vrátil...“*

Ústavný súd zistil, že v predmetnej trestnej veci bola rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 3 T 26/2012 z 26. apríla 2012 obžaloba na sťažovateľa odmietnutá. Proti rozhodnutiu bola podaná sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením sp. zn. 4 To 61/2012 z 31. decembra 2012 zamietol. Následne bol spis 14. marca 2013 vrátený okresnej prokuratúre, ktorá ho 8. apríla 2013 zaslala vyšetrovateľovi na doplnenie vyšetrovania.

Podľa § 230 ods. 1 Trestného poriadku dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonáva prokurátor, ktorý je podľa odseku 2 písm. d) Trestného poriadku pri výkone tohto dozoru oprávnený vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi a určovať lehotu na ich doplnenie.

Rozhodnutím okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu bola teda vec vrátená prokurátorovi do prípravného konania. Ten je v zmysle citovaného ustanovenia povinný dohliadať na jeho plynulý priebeh, hoci vyšetrovanie osobne vykonáva policajt. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že v namietanom prípade sťažovateľ v petite sťažnosti nesprávne označil orgán verejnej moci, proti ktorému by mala sťažnosť pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru smerovať.

Okrem toho sťažovateľ v odôvodnení a petite sťažnosti nesprávne označil aktuálnu spisovú značku namietaného konania na úrade inšpekčnej služby, keď uviedol, že namieta postup v konaní tohto úradu vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008, hoci uznesením vyšetrovateľa zo 4. februára 2009 je daná trestná vec vedená pod sp. zn. ČVS: SKIS-49/IS-4-V-2009.

V odôvodnení sťažnosti sťažovateľ uvádzal aj viaceré skutočnosti (napr. nezákonnosť a nepreskúmateľnosť uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, nezákonnosť zadržania a väzby, nelegálne použitie informačno-technických prostriedkov a podobne), ktoré však ako námietky o porušení konkrétnych práv nepremietol do petitu sťažnosti.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd hodnotí sťažnosť a predovšetkým príčinnú súvislosť medzi jej petitom a odôvodnením ako neurčitú a nejasnú.

Ústavný súd pripomína, že spomínaný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 32/2011).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa advokátom konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa vykazuje nedostatky náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z uvedeného dôvodu už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol (obdobne napr. III. ÚS 210/09, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 26/2012).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2014